

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

З Різдвом Христовим

і Новим Роком!

Четвер, 29 грудня 2011, Рік 81, Число 51 • Thursday, December 29, 2011 Volume 81, Number 51

In Brief

US URGES UKRAINE TO FREE TYMOSHENKO

(RFE/RL) The United States was “disappointed” by a court ruling not in favour of former Prime Minister Yulia Tymoshenko who lost an appeal on December 23 against her seven-year jail sentence on charges of abuse of power. On December 28, US State Department deputy spokesman Mark Toner said: “We urge the Government of Ukraine to free Mrs. Tymoshenko and the other former government officials currently in detention.”

Tymoshenko was jailed for exceeding her authority in brokering a 2009 gas deal with Russia. She has denied any wrongdoing and dismissed the trial as part of a campaign by President Viktor Yanukovich to get rid of a political rival.

The United States and the European Union also have condemned the trial as politically motivated.

Tymoshenko has dismissed the appeal hearings as a “farce” and has filed a case with the European Court of Human Rights. (compiled from agency reports)

UKRAINE'S ELECTION LAW A STEP IN DEMOCRATIC REFORMS

Kyiv, December 29, 2011 (Worldwide News Ukraine) - The President of Ukraine Viktor Yanukovich signed a new parliamentary election law, drafted with international assistance. It was passed by the *Verkhonva Rada* (Ukrainian Parliament) on November 17, 2011 by a majority of both government and opposition parliamentarians, including members of *Batkivshchyna* and *Our Ukraine* opposition parties.

The Ukrainian government formed a commission for the election law reform, headed by Ruslan Knyazevych, a moderate opposition member of parliament, headed the commission. The body analyzed the current law and solicited input from respected international organizations, including the Venice Commission.

The law produced by the commission and voted in by the parliament reforms the existing party-list system into a mixed one. According to the

law, half of 450 *Rada* deputies will be elected in single-member constituencies. The new law raises representation threshold from 3 to 5 percent of total votes.

In essence, the new law will preserve the significance of political parties while ensuring that parliament is also accountable to grassroots constituencies.

The European Commission mentioned that the new law was a positive sign for democracy in Ukraine.

The Ukrainian government recently lowered tax rates, improved system of VAT collection and reimbursement, reduced the size of government personnel by 28 percent, and decreased the number of business licensing requirements.

UKRAINIAN OPPOSITION PARTIES TO JOIN FORCES

Kyiv (RFE/RL) - Two Ukrainian opposition parties whose leaders are currently in jail say they will form a joint candidate list for the 2012 Parliamentary Elections. The deputy leaders of *Batkivshchyna* (Fatherland) and *People's Self-Defence* parties made the announcement on December 28 in Kyiv.

Former Ukrainian Prime Minister and *Fatherland* party leader Yulia Tymoshenko was jailed in October for seven years.

Former Interior Minister and head of the *People's Self-Defence* party Yuriy Lutsenko went on trial in May for abuse of office and misappropriation of funds. He remains in detention.

The elections to parliament are scheduled for October 2012. President Viktor Yanukovich's Party of Regions currently holds a majority in parliament, [but public support fell in December to 13.9% from 16.6% in October].

According to a poll by the Kyiv-based Razumkov Center released on December 27. *Fatherland* is currently the most popular party in Ukraine with 15.8 percent support, while *People's Self-Defence* garnered just 0.4 percent support from respondents.

The first deputy leader of *Fatherland*, Oleksandr Turchynov, expressed the hope that some other opposition parties will also merge with his party and *People's Self-Defence*.

Ukraine earlier this year switched to a mixed electoral system, with half of the deputies to be elected under the proportional system.

Азаров погрожує Росії Міжнародним арбітражем

Україна готова звернутися до Міжнародного арбітражу в разі неуспішних переговорів з Росією щодо газу.

Про це прем'єр Микола Азаров написав у своєму Facebook, відповідаючи на запитання одного з користувачів, “скільки Україна готова чекати компромісу від Росії”.

“Україна готова до розгляду нашого спору в Міжнародному арбітражі, але ми розраховуємо на те, що якщо у відносинах між стратегічними партнерами не буде досягнуто порозуміння, то тоді така можливість для нас залишається єдиною”, – відповів Азаров.

“Але до цього ми хочемо домовитися, якщо ми дійсно є стратегічними партнерами”, – до-

дав прем'єр міністр України.

Азаров також пообіцяв “мінімізувати негативний вплив на інфляцію” від нової ціни на газ.

“Ціна на газ 416 доларів вже діяла в 2011 році, і інфляція залежить насамперед від того, чи будуть прийняті рішення щодо підвищення тарифів, пов'язаних з такою високою ціною на газ”, – написав він.

“Безумовно, вплив високої ціни на газ і пов'язані з цим промислові витрати та зростання цін мають місце. Для нас це є проблемою і в 2011 році, і в 2012 році, але ми робимо все від нас залежне, щоб мінімізувати цей негативний вплив на інфляцію. Поки у нас це виходить. Будемо сподіватися, що вийде і в наступному році”, – додав він.

Юлію Тимошенко переводять в колонію

Джерела, близькі до штабу БЮТ, 29 грудня повідомили, що екс-прем'єра Юлію Тимошенко можуть перевести в колонію вже до Нового року.

За їхніми словами, того ж дня почалась підготовка Юлії Тимошенко до переведення по етапу в одну з жіночих колоній.

“Інформацію про це керівництво партії “Батьківщина” отримало з добре поінформованих джерел, назвати які із цілком зрозумілих причин ми не можемо”, – сказано у повідомленні.

“За даними наших джерел, медичну частину СІЗО шантажем та погрозами примушують видати фальшивий висновок про нібито нормальний стан здоров'я, і не виключено, що підлеглі режиму медичні чиновники піддадуться тиску й підуть на посадовий злочин – підпишуть необхідні папери”, – пише прес-служба.

Раніше повідомлялося, що Тимошенко відбуватиме покарання у жіночій колонії в Качанівці

Юлія Тимошенко

Харківської області.

Між тим міністр юстиції Олександр Лавринович заявив 29 грудня, що етапування Тимошенко можливе лише після набуття чинності вироку суду, оформлення необхідних документів, а в суду не залишиться питань.

Новий Шлях

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

2011 - A Year in Review, A Year to Remember

Dear Friends of the Ukrainian Canadian Congress,

As we approach the end of 2011, we would like to reflect on a special milestone that we celebrated this year, 120 years of Ukrainian Settlement in Canada, and share some of the accomplishments achieved by the Ukrainian Canadian Congress (UCC).

Thanks to you, we have made some real strides on behalf of the Ukrainian Canadian community. Our recent efforts have focussed on ensuring that the Canadian Museum for Human Rights fairly and equitably represents the Holodomor of 1932-33 as well as Canada's first national internment operations (1914-20) in Canada's newest taxpayer funded museum.

To start off 2011, UCC launched celebrations of the 120th Anniversary of Ukrainian Settlement in Canada and launched a new logo to commemorate this historical year. The logo was designed by artist Oleh Lesiuk.

For additional highlights of 2011, visit <http://www.ucc.ca/2011/12/15/2011-a-year-in-review-a-year-to-remember/#textEnglish>

With only a few days remaining in 2011, we request your support for the pivotal year ahead. Please make a year-end contribution to continue our successful efforts. With your generous gift, UCC will hit the ground running in 2012.

Please visit our secure donation form on our website to donate and to ensure that you receive your 2011 tax receipt: <http://www.ucc.ca/donate/donate-now/>.

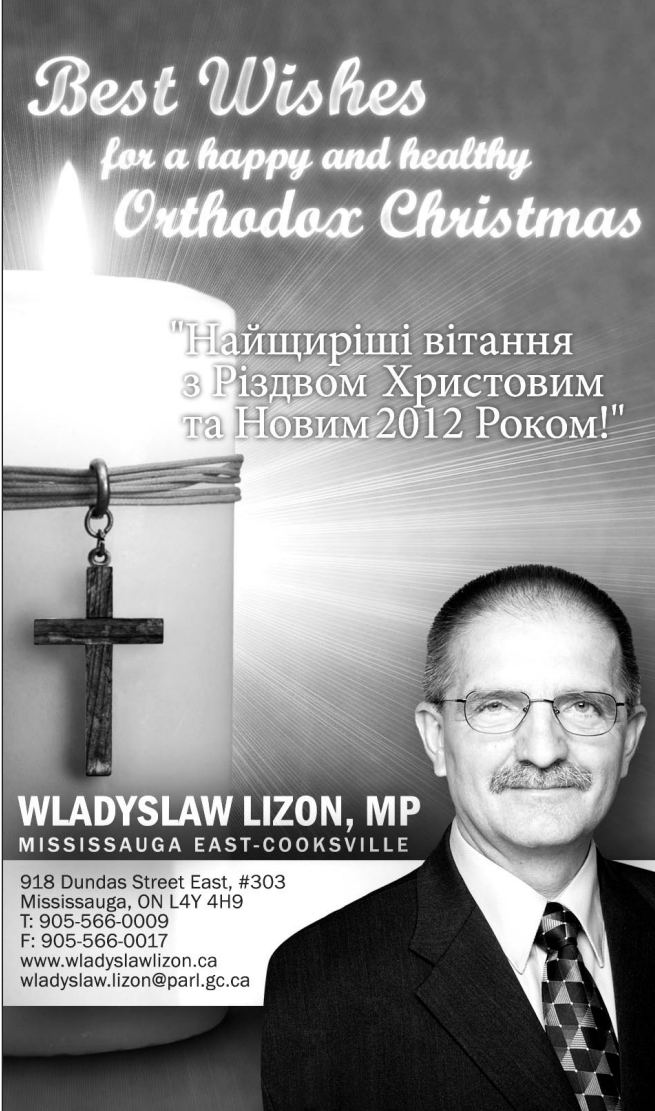
You may also send a cheque payable to Ukrainian Canadian Congress Charitable and Educational Trust dated before December 31, 2011. Mail your cheque to Ukrainian Canadian Congress, 952 Main Street - Suite 203, Winnipeg, Manitoba, R2W 3P4.

On behalf of the UCC Board of Directors, Executive, staff and volunteers, I would like to thank you for your generous support.

Yours sincerely,
Paul Grod, President

*Best Wishes
for a happy and healthy
Orthodox Christmas*

"Найщиріші вітання
з Різдвом Христовим
та Новим 2012 Роком!"

WLADYSLAW LIZON, MP
MISSISSAUGA EAST-COOKSVILLE

918 Dundas Street East, #303
Mississauga, ON L4Y 4H9
T: 905-566-0009
F: 905-566-0017
www.wladyslawlizon.ca
wladyslaw.lizon@parl.gc.ca

PETER GOLDRING
Member of Parliament
Edmonton East

National Holodomor Monument

Holodomor, a Ukrainian word that means "murder by forced starvation," is the name given to a little-known planned famine inflicted on the Ukrainian people by Soviet dictator Joseph Stalin in the 1930s which killed an estimated eight million people.

I addressed this forced famine as genocide in 1999, and have brought the subject to Parliament's attention on several occasions since. I have also spoken out internationally for the recognition of the Holodomor. At the Organization for Security and Co-operation in Europe Parliamentary Assembly in Kazakhstan in July 2008, I supported the Ukrainian Holodomor Resolution, hoping that the motion would help to spread international recognition of the tragedy.

In order to recognize this event, I have introduced a motion in the House of Commons calling on the government to initiate discussion of establishing a Holodomor monument in the National Capital Region, to help educate Canadians and visiting dignitaries on this tragedy in Ukraine. Significantly, 1.2 million Canadians are of Ukrainian descent, including my wife and daughters.

A national monument to the Holodomor would be helpful to inform the Canadian public about this horrific event that for too long was silenced behind the *Iron Curtain* of the Soviet Union. The establishment of such a monument would be an important tool to help future generations learn about the true cause of the Holodomor in order to prevent future acts of genocide.

In addition, I am supportive of the establishment of a separate, significant permanent exhibition to the Holodomor genocide at the Canadian Museum for Human Rights (CMHR) in Winnipeg, and to include education about this genocide in our public schools. To do otherwise is to continue the minimization of this horrific event by accepting the false history propagated by former Soviet Union historians.

What do you think?

780-495-3261 www.petergoldring.ca

REAL ESTATE

By Larysa Pryshlak

A Home Seller's Guide

If you are considering selling your home, the following steps will serve as a guide to what is involved. As an experienced Real Estate Broker, I know that selling a home can sometimes be a confusing and complex process. So let's simplify it.

PREPARING TO SELL: Identify a time frame for your sale. Decide when you would like to be moving and where you will be moving to. In today's seller's market, your home could sell much quicker than you expect, so it is important to have a plan for where you will be living next.

MEETING WITH YOUR REALTOR: Sit down with your realtor, and discuss your timing and your plans. This is the perfect time to go through your home, identify what needs to be done to showcase your home, including repairs and perhaps some renovations.

LISTING: Based on a comparative market analysis provided by your realtor, decide on a selling price, and complete and sign the *Listing Agreement*. Your realtor will take care of the *For Sale* sign, advertising brochures and all other aspects of marketing your home.

SHOWINGS: There will be three types of showings of your home - the realtor's *Open House*, individual *Buyer/Realtor Showings*, and the public *Open Houses* hosted by your realtor.

OFFER PRESENTATIONS and NEGOTIATIONS: Once a buyer has decided to purchase your home, they will submit an *Agreement of Purchase and Sale* which will be presented to you by your realtor. At this time, negotiations to agree on a selling price and terms of the sale will take place.

CLOSING THE SALE: Once you have agreed to a selling price and all the conditions of the sale, the acknowledged and signed *Agreement of Purchase and Sale* will be forwarded to your lawyer who will take care of all the cost adjustments and title transfer. On the designated possession date, you will receive a cheque from your lawyer for the sale of your house, and the buyer will receive the keys to their new home.

ALWAYS HERE FOR YOUR REAL ESTATE NEEDS

HomeLife/Cimerman

Real Estate Ltd., Brokerage

909 Bloor St. W., Toronto ON M6H 1L2

Independently Owned and Operated REALTOR

Larysa Pryshlak
Broker

Bus.: 416-534-1124

E-mail: larysapryshlak@rogers.com

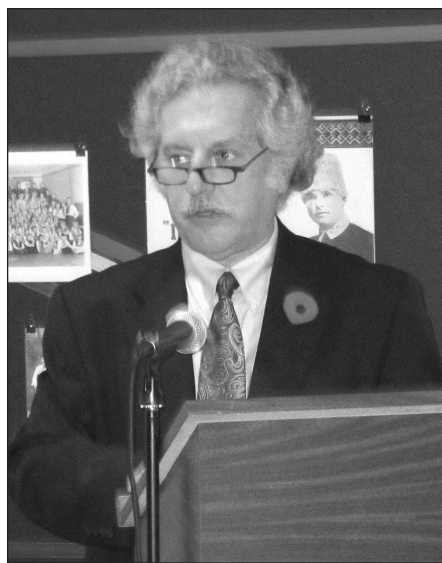
Winnipeg Hosts Conference on Ukrainians in Canada during WWII

A group of scholars met in Winnipeg on November 11–12, 2011 to examine issues related to Ukrainian Canadians and the Second World War. The gathering was a joint initiative of the Kule Ukrainian Canadian Studies Centre at CIUS, the Centre for Ukrainian Canadian Studies at the University of Manitoba, and the *Oseredok* Ukrainian Cultural and Educational Centre in Winnipeg. Additional financial support was provided by the Wasyl Topolnicki Memorial Fund and the University of Manitoba's Department of German and Slavic Studies.

The well-attended event featured ten presenters from various parts of

Bulletin, noting that two organizations in particular - the Ukrainian Labour-Farmer Temple Association and the Ukrainian Canadian Committee - received considerable attention from the mainstream press. Other articles of interest included death notices, obituaries, and wedding announcements (among them reports of local Ukrainian women marrying Americans stationed or working in the Edmonton area during the war years), as well as accounts of the involvement of Ukrainians in all aspects of the war effort.

A short Remembrance Day ceremony was held at 11:00 a.m., hosted by Borys Gengalo, a former major in the

Peter Melnycky (Alberta Culture and Community Services) revealing little-known facts about Alberta Ukrainians in the Royal Canadian Air Force

dinner for a screening of the 1943 Hollywood curiosity *The North Star*. Boasting an impressive array of talent in front of and behind the camera, the film ostensibly dealt with the impact of the Nazi invasion of 1941 on the inhabitants of a collective farm in Soviet Ukraine. In retrospect, the film was an obvious showcase for the views of Hollywood's leftist sympathizers (among those involved in the production were the writer Lillian Hellman and the composers Aaron Copland and Ira Gershwin), and it comes across as a wooden, somewhat Soviet-style propaganda piece. Other highlights of the evening's theme-related program were a contemporary newsreel and a *Donald Duck* cartoon ridiculing Hitler and the Nazis.

The sessions on the second day of conference consisted of longer presentations. Roman Yereniuk (Centre for Ukrainian Canadian Studies, University of Manitoba) started off with a detailed description of the Ukrainian chaplaincies in the Canadian Forces during WWII. A total of seven Ukrainian clergymen, four Orthodox and three Catholic, served in this capacity, all of them behind the lines and toward the end of the War. They were especially active during demobilization.

The final presentation was delivered by Thomas Prymak (Chair of Ukrainian Studies, University of Toronto), who spoke about Gabrielle Roy's "Steven," a prominent figure in her posthumously published memoir, *Enchantment and Sorrow*. Dr. Prymak sensitively documented the love affair between the Manitoba-born Roy and the Alberta-born Ukrainian Canadian Stephen Davidovich, who met in England on the eve of WWII. The intense romance was shattered by the sudden and unexplained disappearance of Davidovich, an operative for the Organization of Ukrainian Nationalists who was given a secret assignment in Europe. Things would never be the same once he returned to England. Dr. Prymak had been tracing the contours of this story since the 1980s, when he was working on his book *Maple Leaf and Trident*, and his thoroughly researched and moving tale was very well received by the audience.

Final comments were offered by Sophia Kachor (*Oseredok*), who noted that competing "nationalist" and "Canadian" threads often appeared in the presentations. As for the question of whether the conference had attained its objective of stimulating new research on Ukrainian Canadians and the Second World War, she suggested that "time will tell," but that this event had demonstrated considerable interest and a remarkable level of knowledge about the field.

ing threat posed by Nazi Germany and Imperial Japan, the image of Joseph Stalin and his Bolshevik regime gradually turned from that of a menace to Western democracies into that of a lesser evil, setting the stage for the view of The Kremlin as a trusted ally during WWII.

The third session put a distinctly human face on the War. Suzanne Holyck-Hunchuck (independent scholar, Ottawa) spoke about "Three Brothers in Service," basing her presentation on her own family history, supplemented with contextual research. Peter Melnycky (Alberta Culture and Community Services) then focused on Alberta Ukrainians decorated for distinguished service in the Royal Canadian Air Force. His talk included the story of Russell Bannock (born Slawko Bahniuk in Edmonton in 1919), one of Canada's most decorated but largely unrecognized wartime pilots. He also shared excerpts from the poignant correspondence between another Alberta airman and his parents back home, in which the former made a conscious effort to write in Ukrainian even though his grasp of the language was imperfect.

At the last session of the first day, Andrij Makuch (CIUS Kule Centre) spoke about the effect of the 1939 Molotov-Ribbentrop Pact, which forced the Ukrainian-Canadian pro-communist Left to do a complete about-face from the "United Front" against fascism that it had been promoting since the mid-1930s. Needless to say, this put Soviet supporters in an incredibly awkward and dangerous position. He was followed by Jody Perrun (Royal Military College), who looked at "The War within the War" between Ukrainian Canadian nationalists and communists in Winnipeg from 1939 and 1945, basing his observations on research for his doctoral dissertation.

Participants reconvened after

Dr. Jody Perrun (Royal Military College) speaking about Ukrainian Canadian nationalists and communists in Winnipeg during WWII;

Canada who addressed a wide range of topics that stimulated lively discussion, engaging the audience and session chairs alike.

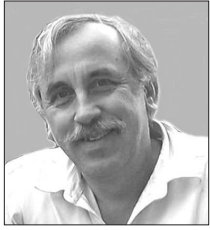
The conference was introduced by Jars Balan (CIUS Kule Centre) with a recitation of a 1903 poem by the pioneer-era community activist Michael Gowda, who argued in his work that Ukrainian immigrants would only be recognized as fully "Canadian" once they had fought and shown readiness to die for their adopted country. It was this notion of the need to make a "blood sacrifice" that partly inspired the title of the conference: "Becoming Canadian: Ukrainian Canadians and the Second World War."

The first session opened with a presentation by Orest Zakydalsky (UCRDC) about oral interviews with Ukrainian-Canadian service personnel held by the Ukrainian Canadian Research and Documentation Centre in Toronto. Although the collection is small (37 interviews) and not wholly representative, it nonetheless provides some revealing insights into the motives and experiences of those who joined the Canadian Armed Forces. Dr. Serge Cipko (CIUS Kule Centre) followed with a look at wartime coverage of Ukrainian Canadians in the *Edmonton Journal* and the *Edmonton*

Canadian Militia. The commemoration featured a video presentation about the participation of Canadian forces in conflicts and peacekeeping duties since WWI; a reading of a memoiristic sketch describing the experiences of a Winnipeg veteran named Joseph Malyna, who sought unsuccessfully to join the elite "Devil's Brigade"; and the recitation of a special prayer composed for Ukrainian-Canadian troops by the Rev. Semen Sawchuk while he served as a chaplain in the Canadian Army.

The second session dealt with "the war before the war." Dr. Myroslav Shkandrij (University of Manitoba) examined events in Carpatho-Ukraine in 1938–39. He noted the huge expectations of Ukrainians in Canada and elsewhere in the diaspora that this tiny territory would serve as the nucleus of a future Ukrainian State, as well as the general willingness of Western politicians and pundits to accept the legitimacy of this fledgling autonomous territory before it was militarily suppressed. Jars Balan then discussed how the image of the Soviet Union evolved in the course of the 1930s from that of "Red Scare" to the friendly "embrace of the Russian Bear." Using stories drawn from the English-Canadian press, he showed how with the help of skilful propaganda and the grow-

CIUS Press Release

The View From Here

By Volodymyr Kish

Prognostications

The end of a year is usually taken as license for pundits like me to make bold prognostications as to how the Universe will unfold in the coming year. Having probably imbibed more Christmas spirits this past week than is good for my mental acuity, I will herein take a stab at a few predictions as to what we can expect to see in 2012 that is of interest and consequence to the Ukrainian community.

First and foremost, I believe we will finally see the end of the wretched Yanukovich era. After several years of inept Presidential rule that has seen even his loyal Donetsk minions protesting and scoffing at his ludicrous acts and pronouncements, the powers behind his throne will decide to cut their losses, and engineer the departure of this sorry excuse of a President. As most everyone knows, Viktor Yanukovich is but a front man for a powerful cabal of oligarchs who really pull the strings in Ukrainian politics, and they are shrewd enough to know when their Presidential pawn has outlived his usefulness. If he agrees to go quietly, he may be allowed to retire gracefully for reasons of “health” to enjoy his dubiously acquired booty. If he makes a fuss, he may become the victim of a more “terminal” exit. It is already well known that Yanukovich seldom ventures in public without massive security precautions. I am sure he is already hearing the sinister footsteps behind him.

In a related vein, Russia’s current Tsar, “Putin the First”, will be hearing similar footsteps. No doubt, he was more than a little shocked and surprised by the precipitous decline of his popularity and political strength in the recent elections for the Russian *Duma* (Parliament). From a position of near invincibility only a few years ago, his personal popularity has plummeted as the Russian populace awakes from its servile slumbers. No matter how much Prime Minister Vladimir Putin and his police state minions try to manipulate the media, the spread of the *Internet* and modern communications technology has ensured that the toiling masses sooner or later will become aware of how they are being exploited. They have also recently come to realize that no autocrat or tyrant is invulnerable. They have seen how quickly other seemingly invincible despots like Qaddafi or Mubarak have fallen. The momentum is building. From a few thousand protesters immediately after the elections, the numbers have grown each week, to where this past weekend it was estimated that some 120,000 demonstrated loudly and purposefully

in Moscow.

Putin, of course, is not lacking in smarts and cunning, so his departure will likely be a drawn out affair.

Nonetheless, he will face increasing pressure in the coming year as public dissatisfaction with his authoritarian and corrupt rule continues to grow. As his political strength declines, the Ukrainian oligarchs who have sought to strengthen economic and political relations with Russia will undoubtedly have second thoughts about tying their fortunes to a leaking ship, and may shift their attentions away from Russia and perhaps focus more on the European option.

Turning to the home front, I think the most interesting development for the Ukrainian community in Canada will be a welcome resolution to the divisive issue of the Canadian Museum for Human Rights. For several years now, a heated debate has raged over the purpose and exhibits policy of this new museum currently under construction in Winnipeg.

The Ukrainian community, led by the Ukrainian Canadian Congress, has waged a vociferous campaign over the fact that the Museum intends to have only one permanent exhibit that will focus on the Jewish Holocaust, whilst other genocides, such as the Holodomor or the Armenian Genocide, will rate only temporary or more generic treatment. This stand has gained increasing support from other ethnic communities in Canada, and considerable pressure is being brought to bear on the Canadian government which is funding the lion’s share of the cost of building the Museum.

In addition, the Museum which was originally slated to open in 2012, will now be delayed until 2014, and is suffering from significant cost overruns – the current estimated cost to complete it now stands at \$350 million, compared to the initial estimate of \$265 million. Prime Minister Harper has made it clear that the government will not allocate any further funds to this project to cover the overruns. To top it all off, the Chairman of the Museum’s Board resigned last week.

I will speculate that this current mess the Museum finds itself in will spur a complete re-assessment of the Museum’s goals and governance, out of which will come, to be hopeful, a more pragmatic approach that is more representative and in keeping with the needs and views of Canada’s diverse ethnic communities.

Undoubtedly, it will be an interesting year!

Predictions - Past and Future

By Walter Derzko

In 2011, I published over 25 op-ed stories that appeared in numerous publications including *The New Pathway*, *Homin Ukrainy*, *Kyiv Post* and *Maidan.org*. In many stories, I included predictions for the coming year. As well, back in December 2010, the Strategic Foresight Institute Think Tank project published an extensive list of 47 trends, predictions, “hot buttons”, distractions and “wild cards” (surprises) that we were anticipating for Ukraine, Russia and the Canadian Diaspora. Space limitations prevent us from re-printing all the forecasts, but here are some of the highlights.

First, out of 47 forecasts, we got three wrong. We expected that Mykola Azarov would be dumped as Prime Minister in 2011, and be replaced with possibly Andriy Klujev or Borys Kolesnykov. We thought we might see a *coup d’état* in Russia or Ukraine. In fact, it turns out that there was a failed *coup* against Russian Prime Minister Vladimir Putin planned for August 2011. (see August Surprise <http://bit.ly/tD0EO7>) There were rumours that Renat Akhmetov might dump the Party of Regions as their principle financial sponsor, and maybe start his own party. He recently confirmed, however, that he wouldn’t run for Parliament in 2012. Well, not a bad track record.

Back in mid-2010, I warned that a campaign of arrests against opposition members was in the works. On December 26, 2010, Yuriy Lutsenko was arrested, and in August 2011 we saw former Prime Minister Yulia Tymoshenko’s arrest and later her conviction. That’s after a May 24 phone call between President Viktor Yanukovich and US Vice President Joe Biden, where Yanukovich promised Biden that he would not arrest and imprison Tymoshenko.

We often forget that there are at least 125 political prisoners in Ukraine, if not more. As a result, I wrote about the need for Western sanctions against Yanukovich’s regime back in June. (<http://bit.ly/so1jnt>) and again in October (<http://bit.ly/uy2P2f>). The goal of Canadian Group for Democracy in Ukraine staging three demonstrations in Toronto was not just to support Tymoshenko, Lutsenko and the 125 other political prisoners, but to get all three Canadian political parties thinking about and calling for sanctions, which we witnessed.

This push for sanctions from the Ukrainian side started in earnest, right after the Tymoshenko sentencing. Various members of the Ukrainian Opposition met with ambassadors from all Western embassies in Kyiv, and start-

ed passing on a proposed “Sanctions Watch List”. I obtained a copy of this “black list” from former Economy Minister Bohdan Danylyshyn, who was granted political asylum in Prague, Czech Republic, almost one year ago.

The list has the usual suspects among Ukrainian Party of Regions members, including 12 political figures: 1) President Viktor Yanukovich; 2) his son Alexandr Yanukovich; 3) Renat Akhmetov; 4) Dmytro Firtash; 5) Yuriy Boyko; 6) Serhij L’ovochkin; 7) Valerij Khoroshkovsky; 8) Mykola Azarov; 9) Konstantyn Hryshchenko; 10) Andriy Portnov; 11) Anatolij Mohylov; and 12) Serhij Kivalov. Added to this list are four prosecutors and three heads of the State General Prosecutor’s Office, including Viktor Pshonka and Renat Kuzmin, and four representatives from the State prosecution. Also on the “black list” are five economic experts and four general experts who bring the total to 32. Next, we have 11 members of the audit committee of the State *NAK Naftogaz Ukrainy*, and 5 judges including Radion Kirijev who’s presiding over the Tymoshenko Trial. They bring the total black list now to 48 people when the opposition wants the West to declare *personae non-grata*.

Notably absent from this “sanctions list” are Klujev, Fursin, Ivanyushchenko, and someone from the penitentiary system. Party of Regions MP Yuriy Ivanyushchenko was *persona non-grata* in America right up until April 2011. That’s when he paid a US lobby firm over \$200,000 and was able to secure a US diplomatic visa to negotiate a contract for Westinghouse Electric fuel rods for Ukrainian nuclear reactors. That crushes the monopoly that Russia has on supplying nuclear fuel to Ukrainian reactors. Not a bad pro-Ukrainian tactic in my opinion, but that still doesn’t wash away his criminal past. According to a recent news story, Renat Akhmetov is already on a US black list. He’s been unable to secure a visa to the USA for a number of years now, even though he owns a coal company in America worth over \$1 billion. Money can’t buy everything. Sanctions, such as visa denials, or asset and bank account freezes are usually the last step in the diplomatic process, which the West has not exhausted with Ukraine. And besides, black lists are usually not made public, so we may never find out who is actually on the sanctions list of any country. Individuals find out only when they apply for a visa and are refused entry, or when it’s politically expedient to publicly announce it or leak it, such as Gaddafi family real estate holdings in Toronto.

In the future, we will talk about predictions for 2012.

New Pathway’s e-archive

www.infoukes.com/newpathway

send letters to

npweekly@look.ca

Vesnivka Debut at Toronto Christmas Market 2011

By John Pidkowich

A multicultural flavour was savoured around the central square stage at Toronto's Historic Distillery District Christmas Market. A traditional centuries-old institution in many European centres at Christmas time, the 2011 Toronto Christmas Market's return this season and sponsored by Lowe's not only added European flair to the "Old World" charm of the Distillery District, but struck a favourable cord with the market crowd and appeal to a multicultural Toronto.

Nestled beside a magnificently decorated metres high Christmas Tree, under the watchful eye of the square's four-faced Roman numeral period wrought-iron clock, performances on stage indulged audiences with a variety programme of children's story-telling, *Agranka* Bulgarian and Academy of Ukrainian Dance and music, and good old fashioned Christmas carols by the *Candy Cane Carollers*.

Of note in its bid to reach out and appeal to a broader audience, the Vesnivka Choir made its market debut on December 11, 2011 under the direction of Kvitka Kondracki, with two performance times, featuring the Toronto Ukrainian Male Chamber Choir, and accordion accompaniment by Ron Cahute. Choir

Vesnivka and Ukrainian Male Chamber choirs on Christmas Market Stage

— Boris Kaminskyj

member Daria Sharanewych provided a warm greeting imbued with humour, and introductory remarks for the audience to get acquainted with Vesnivka, to sit back, relax and enjoy the mini-concert at the Market. Vesnivka performed classic sacred Ukrainian Christmas carols and shchedrivky, including a beautiful solo by Natalia Lysiak in *Nebo yasni zirky vkrily*, arranged by Kyrylo Stetsenko,

and the choir's captivating rendition of Mykola Leontovych's "Shchedryk" or the familiar "Carol of the Bells". Shchedrivky, more secular in nature, are sung traditionally just after Christmas. Some of these were robustly performed by the combined women's and men's choir: *Rai rozvyvs'ya*; *Shchedrivochka shchedruvala*; *Melanka*; and *Oy chy ie, chy nema pan hospodar doma...* all

arranged for choir voices by Oleksander Stadnyk.

Toronto Christmas Market 2011 organizer Caren Campbell said that Vesnivka's hard work put into preparing for its performances not only makes them happen, but makes them one of the highlights of the Market. "The performances were wonderful – I sincerely hope that I can convince [Vesnivka] to perform with us next year," said Campbell.

A cultural institution in the Toronto Ukrainian community since 1965 and renowned internationally by touring, under the musical direction of founder Halyna Kvitka Kondracki, Vesnivka is one of Canada's best known representatives of Ukrainian culture and premier Ukrainian Women's Choir. The choir's main goal is "to bring Ukrainian classical, contemporary, sacred and folk music to life", but more recently the choir has taken upon the task to perform commissioned works to raise the profile of Ukrainian Canadian and Ukrainian composers.

A full concert of Ukrainian Christmas Carols and Shchedrivky will be performed by Vesnivka Choir with the Toronto Ukrainian Male Chamber Choir, featuring a folk instrumental music ensemble. An added special treat for children of all ages, including those already adults, will be the debut performance of the newly-created Toronto's Dudaryk Boy's Choir, under the direction of Yaroslav Hnatovsky. This annual Christmas concert event is on Sunday, January 8, 2012, at 3:30 pm, held at Islington United Church, 25 Burnhamthorpe Rd. in Etobicoke. An audience appreciation reception follows the concert. For tickets, call 416-246-9880 or 416-763-2197, and available at the door.

**Радісних Різдвяних Свят
і щасливого Нового 2012 Року!**

*Здоров'я, добра, творчої наснаги у праці,
бажаємо нашим співпрацівникам, друзям, клієнтам
та їхнім родинам і всій українській громаді!*

ОСВІТНЯ ФУНДАЦІЯ ПЕТРА ЯЦИКА •
PETRO JASYK EDUCATION FOUNDATION
PROMBANK INVESTMENTS LIMITED
THE JASYK GROUP

5080 Timberlea Blvd., Suite 202, Mississauga, Ontario, L4W 4M2
Tel.: 905-238-0467 Fax: 905-625-8445
e-mail: pjef@bellnet.ca www.petro-jacyk-foundation.org

KNIGHTS OF COLUMBUS
SHEPTYTSKY COUNCIL 5079

МАЛАНКА 2012 MALANKA

СІЧЕНЬ – 14, 2012-JANUARY

RENAISSANCE BY THE CREEK

3045 SOUTHCREEK RD., MISSISSAUGA

ВСТУП ВІД ОСОБИ \$125.00 ADMISSION PER PERSON

ЦІНА ВКЛЮЧАЄ ВЕЧЕРІЮ І НАПИТКИ

PRICE INCLUDES DINNER AND PREMIUM OPEN BAR

MIDNIGHT SEA FOOD BUFFET

FOR TICKETS PLEASE CALL JOHN GULA (416) 259-8932

Успішний концерт хорів “Оріон” і “Левада” (УМА)

– Маркіян Радомський

Хори “Левада” і “Оріон” (УМА) під мистецьким керівництвом маестро Ігоря Магеги (четвертий зліва) разом з гостями (зліва направо) – тенором Краківської і Київської опер Василем Грохольським, головою КУК, Відділ Торонто, Оксаною Ревою, генеральним консулом України в Торонто Олександром Данилейком і ведучою Ларисою Баюс

Анатолій Житкевич

Коли я скажу, що недавно в Торонто заявили про себе хори “Оріон” і “Левада” (УМА), то дехто тільки всміхнеться. І зрозуміло чому. Найперше тому, що ці хори було створено відомим диригентом Василем Кардашем ще 1985 року. На той час ці мистецькі колективи дарували людям багато радості. Маестро Кардаш любив працювати з розмахом. Кожен концерт за участю його хорів ставав для української спільноти Торонто і околиць справжнім святом, а коли вони виступали з концертами в інших містах Канади чи США, то їхали туди ледь не всією громадою. Так було й того пам’ятного 1990 року,

коли 220 учасників хорів “Оріон”, “Левада” й оркестру “Авангард”, очолених Василем Кардашем і Владикою Ізидором Борецьким, прибули в Україну.

Минуло дев’ять літ, відколи немає серед нас маестро Кардаша, а його колективи всі ці роки, на жаль, працювали не на повну силу. І ось 13 листопада ц. р. зі сцени St. Michael’s College School Centre for the Arts, що на 1515 Bathurst St., повіяло свіжим озоном, поєднаним із піснею. То знову заспівали “Оріон” і “Левада”. Минуло три роки відтоді, як до керівництва цими колективами прийшов Ігор Магега – диригент із досвідом, вищою професійною освітою та неабиякими організаторськими

здібностями. Понад два десятиліття він був викладачем у Чортківському педагогічному коледжі в Україні й керував хорами різних підприємств.

До Канади Ігор Магега прибув 2002 року та протягом трьох років служив дяком у церквах провінції Альберта. П’ять років тому він оселився в Торонто, а через два роки приступив до керівництва “Оріоном” і “Левадою”. Невдовзі ці хори зазвучали на спільних з іншими колективами концертах. І ось – самостійний виступ у великому гала-концерті, в якому взяли участь камерний оркестр під керівництвом Мирослава Білейчука, колектив Української академії танців і ансамблю “Аркан” під орудою Дановії Стечишин і гість з України – опер-

ний і концертно-камерний співак Василь Грохольський. Вела програму Лариса Баюс. Цей виступ було присвячено 120-літтю поселення українців у Канаді.

Концерт розпочався вокально-хореографічною композицією “Ой, у лузі червона калина” за участю хорів і танцювального ансамблю “Аркан”. Усе було зроблено по-українськи вчисто: із хлібом-сіллю та величавою піснею. Подальшу програму імпрези було побудовано в поєднанні захоплюючих розповідей ведучої, що стосувалися сторінок історії української еміграції в Канаді, із чутливими рядками поезії й пісні.

Продовження на стор. 12

Повідомлення про період висунення кандидатур на вибори під час Річних Загальних Зборів 2012 року

Номінаційний період, під час якого Номінаційна Комісія приймає зголошення імен потенційних кандидатів на нижчеподані посади, триватиме від 23 січня до 24 лютого 2012 року.

Рада Директорів: 3 позиції, кожна на 3-річну каденцію (одна зарезервована для мешканця регіонального муніципалітету Ніагари)

Номінаційні пакети можна набути у відділах нашої Кредитівки або зв’язавшись з Телебанковим Центром УКУ. Виповнені заяви просимо передати особисто чи надіслати поштою до Головного Бюро Української Кредитової Спільноти не пізніше 5-ої години 24 лютого 2012 р. на таку адресу:

Chair, Nominating Committee
Ukrainian Credit Union Limited
145 Evans Avenue, Suite 300, Toronto, Ont., M8Z 5X8

За детальною інформацією просимо звертатись до нашого Call Centre за тел.: 416.922.4407 або 1.800.461.0777 або nominationcommittee@ukrainiancu.com

Nomination Period for Elections at the 2012 Annual General Meeting

The nomination period during which the Nominating Committee shall be accepting names of potential candidates for nominations is from January 23 to February 24, 2012.

Board of Directors: 3 positions, each for a 3-year term (1 position is reserved for a candidate ordinarily resident in the Regional Municipality of Niagara)

Nomination packages are available at any branch of the Credit Union or can be requested by contacting the UCU Call Centre. Completed forms must be delivered personally or by mail to the Head Office of the Credit Union no later than 5:00 p.m., February 24, 2012, and addressed to:

Chair, Nominating Committee
Ukrainian Credit Union Limited
145 Evans Avenue, Suite 300, Toronto, Ont. M8Z 5X8

For further information, please contact our Call Centre at 416. 922.4407 or 1.800.461.0777 or nominationcommittee@ukrainiancu.com

Call Centre
416.922.4407
800.461.0777

Internet
www.ukrainiancu.com
www.ucublu.com

Member of
Visit www.the-exchange.ca to
find all ATM locations.

“Не важливо, де людина живе, головне, що ця людина почувається українцем”

Нещодавно закінчилася чергова, 21-ша Українсько-Канадська Парламентська Програма, в якій взяли участь 34 студенти. Вперше за історію програми до Канади приїхало троє студентів з Росії. З двома із них, Андрієм Мироненком і Клавдією Татар, мені вдалося поспілкуватися перед від'їздом. Ми зустрілися в Інституті Св. Володимира.

– Для початку розкажіть трохи про себе.

Андрій: Я з Москви, закінчую Московський Державний Уні-

верситет, факультет міжнародної політики. Я співзасновник Українського Молодіжного Клубу, який діє вже майже чотири роки. Ми хотіли зробити це спочатку клубом Московського Університету, але виявилось, що недостатньо охочих для цього, і ми зробили так, що членами цього клубу є студенти різних університетів, і не тільки студенти.

республіки Татарстан. Там проживає достатньо велика кількість українців, це великий регіон для Росії, дуже потужний у плані економіки, і тому багато українців ще за радянських часів приїжджали туди працювати, залишалися родини. Не дуже багато новоприбулих, але все ж таки хтось є, тому ми організували чимало подій для місцевої громади. Наприклад, ми перші відзначали таке свято, як День Святого Миколая, яке взагалі в Росії не святкується.

– Як росіяни ставляться до українців на повсякденному рівні?

Андрій Мироненко із депутатом Парламенту Канади Меган Леслі

– Чим займається цей клуб?

Андрій: Ми проводили щотижня зустрічі, обговорювали якісь питання, культурні проблеми. Взагалі, головна мета та ідея була вивчення української мови, тобто зробити платформу для молоді, яка хоче спілкуватися українською мовою.

– До речі, чи є можливість у Москві слухати українське радіо чи дивитися українське телебачення?

Андрій: Ні, українського радіо і телебачення немає. Мабуть, є якийсь кабельний канал, але я не певен. По-перше, не такий великий попит, а по-друге, це політичне питання: враховуючи стан українсько-російських відносин, важко очікувати схвалення існування українського каналу в Росії.

– А Ви теж з Москви?

Клавдія: Ні, цього року я закінчила Казанський Державний Університет. Це один із найстаріших університетів Росії, і я була три роки заступником голови Національно-культурного центру українців

Клавдія: Є великий вплив ЗМІ, які не дуже гарно показують образ України. А люди звикли вірити телебаченню. Взагалі б я не сказала, що погане ставлення, нормальне ставлення.

Андрій: На мою думку, росіяни добре ставляться до українців, але є така частина російської ментальності, імперська частина: у цьому світогляді, до якого схильні багато росіян, в українців є дуже важлива роль – це “брати і друзі” для будівництва своєї імперії. Тому є певні проблеми з порозумінням, оскільки українці не хочуть брати у цьому участі, вони мають зовсім інші плани та ідеали і хочуть жити нехай у меншій, але розвинутій демократичній та вільній країні.

– Чи є різниця у ставленні серед старшого покоління і студентів?

Клавдія: Можливо, ви знаєте, що останні роки два в Росії проводиться певна кампанія, яка ініціює спогади про радянське минуле, і навіть якась частина молоді за статистикою почала пригадувати ці цінності, почалася певна дискусія, чи потрібна ця радянська система нам, чи від неї треба відмовлятися. Я б сказала, що це негативно для Росії, бо це шлях назад.

Андрій: Окрема частина російського суспільства ностальгує за певними аспектами радянської системи, але, звісно, не за комсомолом, не за комунізмом, але

Клавдія Татар із сенатором Рейнел Андрейчук

тільки, мабуть, за тим, що держава була сильною, була впевненість у майбутньому. Тобто за певними аспектами життя, але не за системою загалом.

– Як українські студенти відрізняються від російських?

Андрій: Не можемо розглядати політичні погляди – звісно, вони будуть різними.

Клавдія: Я б сказала, що студенти більш політично активні в Україні. В Росії – із спостережень за тими студентами, з якими я навчалася, – вони не дуже засуджують систему, в якій живуть. Вони не дуже розуміють сучасні тенденції і не дуже хочуть змін.

Андрій: Це стосується не тільки студентів, але й суспільства загалом. Українське суспільство більш політично активне, тому що росіяни не зробили нічого схожого на Помаранчеву революцію. Звісно, Україна більш демократична. Принаймні, була до останнього часу.

– Як ви вважаєте, з чим це пов'язано?

Андрій: Я вважаю, що в Росії немає історії демократії.

Клавдія: Росіяни – більше народ Сходу, ніж Заходу. Українці своїм менталітетом більш спрямовані на демократію. В українській історії є багато таких моментів, коли ми боролися за демократію. В Росії інша історія. В Росії була величезна територія, якою можна управляти лише диктатурою, на мою думку.

Андрій: Я б не робив таких висновків, але щодо Сходу і Заходу, то є дві моделі державності: східна, коли особистість для суспільства, а суспільство для держави. А західна навпаки: держава для суспільства, а

суспільство для особистості. Тобто для Сходу держава – це найвища цінність, а громадяни живуть для того, щоб держава була сильною. Для Заходу держава – це інструмент для того, щоб забезпечити життя людини. Звісно, будь-яка модель – це спрощення, тому не можна сказати, що росіяни мають чисто східний менталітет, люди всюди різні і мають різні погляди, але російська система суто така, що держава – це головна цінність, і сила держави, її імперська міцність – це головна мета. А для українців це все-таки зовсім інше.

Клавдія: У цій системі, де держава є головним, цінність індивідуума дуже маленька.

Андрій: Через це я вважаю, що нема сенсу сперечатись з людьми за їх політичні погляди, тому що вони виникають просто від того, що люди мають різні цінності. Тобто не можна довести людині, що твоє ставлення правильне, а її неправильне, бо наше ставлення витікає з різних цінностей.

– Яка була реакція в Росії на обрання Януковича президентом?

Андрій: Я гадаю, ті люди, що цікавляться українською політикою, вони зраділи. Але досить швидко почалися проблеми в Путіна з Януковичем, і російські ЗМІ почали грати проти Януковича, як до того грали проти Ющенка, і у ставленні росіян до українського президента принципово нічого не змінилося. Хоча з Януковичем у преси є проблеми, бо ніяк не вдається зробити з нього “бандерівця”. Але є питання з газом: “Вони вкрали наш газ!”

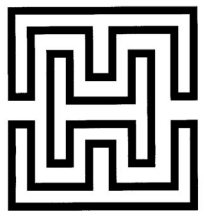
Закінчення в наступному числі

Розмовляв Роман Ташицький

Відвідайте вебсторінку

НОВИЙ ШЛЯХ

www.infoukes.com/newpathway

Галичина була і залишається українським П'ємонт

Приїзд до Торонто Міхаеля Мозера – це завжди велике свято для української громади. Доктор Мозер є професором слов'янської філології Віденського Університету, так само як і Українського Вільного Університету в Мюнхені і Католицького Університету ім. Петра Пазманія (Пілшчаба/Будапешт). Видатний славіст, автор численних праць у ділянці східнослов'янського мовознавства, він сам визнає, що українська мова посідає особливе місце в його житті. Саме сьогодні, коли українська мова перебуває в сумній, якщо не критичній, ситуації в Україні, глибоко наукові, об'єктивні дослідження проф. Мозера мають надзвичайну вагу для її захисту. Останніми роками проф. Мозер вже двічі виступав в НТШ у Торонто. У 2007 році він доповідав на тему ролі Галичини у формуванні української літературної мови, а в 2009-му – про мову Тараса Шевченка. На цьогорічній доповіді, яка відбулася 9 листопада в галереї КУМФ, що на Блурі в Торонто, проф. Мозер знову повернувся до улюбленої галицької теми.

Властивою причиною візиту проф. Мозера до Торонто була презентація двох нових книг, присвячених розвитку української мови в південнослов'янській Галичині. Перша з них – “Українська мова в Галичині: історичний вимір” – це збірник розвідок, опублікований 2011 року на основі конференції, проведеної у Львові в березні 2008 року. Збірник залучив широке коло науковців з України, Польщі, Австрії та висвітлив найрізноманітніші аспекти проблеми розвитку української мови на галицьких теренах. Оскільки за браком місця годі охарактеризувати всі 11 матеріалів збірки, коротко зупинимося бодай на кількох із них. Так, у статті М. Мозера “Русини” й “русинська мова” в галицьких граматиках першої половини XIX ст.” досліджується мовна свідомість галицьких інтелектуальних еліт на основі перших граматик руської мови, написаних І. Могильницьким, Й. Левицьким, І. Вагилевичем, Й. Лозинським та Я. Головацьким. Розвідка Тетяни Ястремської (Львів) подає детальну карту українських говірок у Східній Галичині. Цікава стаття Януша Рігера (Варшава) розглядає впливи української мови на польську. Пилип Гофенедер (Відень) обрав предметом свого дослідження мову галицьких проповідників XIX ст. Вивченню формування української філософської термінології присвячена праця Марини Гьофінгофф з Відня, а медичну термінологію дослідила Ганна Дидик-Меуш зі Львова. Назагал матеріали збірки переконливо доводять надзвичайно важливе, якщо не вирішальне, місце Галичини у розвитку української мови і, як наслідок, у формуванні української національної свідомості.

Професор Міхаель Мозер

– Филип Рослин

Властиво, утвердженню цієї ідеї цілковито присвячена і друга книга, презентована проф. Мозером, – його монографія “Український П'ємонт?”, опублікована цього року Львівським Університетом ім. І. Франка в серії “Університетські діалоги”. Почавши свою розвідку з питання “Чи була Галичина українським П'ємонтом?”, проф. Мозер спочатку досліджує історію поширення цього гасла. Своім походженням воно, імовірно, завдячує Володимирові Антоновичу, а утвердженням – Михайлові Грушевському, котрий у 1906 р. у статті “Український П'ємонт” писав про Галичину як “...ту всеукраїнську фабрику, де мусить вестися національна робота для цілої України...”

Далі проф. Мозер переконливо доводить, що Галичина таки була українським П'ємонт, і стала вона ним не лише на поч. XX ст., а набагато раніше – від 20-х років XIX ст., від вже згаданих раніше перших руських граматик. Відтоді галичани розпочали свідому і цілеспрямовану працю над придатною кодифікацією мови, розбудовою словництва та функціональних стилів, творення загальновизнаного у всіх регіонах “високого” різновиду національної мови та поширення її серед всіх членів української спільноти. Навіть такі завзяті “великоукраїнські” критики галичан, як Борис Грінченко та Іван Нечуй-Левицький, як виявилось, в більшості своїх закидів не мали рації: як показала сучасна мовна практика, багато, на їхню думку, галицьких “неоковирностей” (серед них – слова *звертатися, людство, дійство, явища, попит, підприємство, свідомість, розпач, настрої, відродження* – і таких слів є сотні!) стали органічною часткою української нормативної мови. У 1920-х роках, коли гасло П'ємонту перехопили в радянській Україні під час т. зв. “українізації” і нарком освіти Микола Скрипник опублікував статтю “УРСР – П'ємонт українських трудящих мас”, галичани продовжували грати значну роль у розвитку української мови. Так званий “скрипниківський” правопис, затверджений 1928 року, був наслідком певного компромісу

великоукраїнських і галицьких правописних традицій.

Коли ж у 1930-х Сталін згорнув всі процеси українізації і розпочав нещадний терор проти української інтелігенції, галичан одразу заклеїли як “буржуазно-націоналістичних шкідників”, що свідомо займалися “засміченням” української мови та відриванням її від “братньої російсь-

кої мови”. Фактично така політика продовжувала вестися в Радянському Союзі аж до його розвалу. На жаль, ведеться вона і сьогодні, і не лише у “братній” Росії, але й у незалежній Україні, де при владі стоять відверто антиукраїнські політики, що войовничо вороже наставлені до галичан як уособлення “австрійської” чи “німецької”, чи “американської”, чи якоїсь іншої інтриги. Однак, як би не оцінювали галичан українофоби, вони, галичани, справді зробили величезний внесок у всі аспекти української мови, і це переконливо довели ґрунтовні дослідження проф. М. Мозера. На його глибоке переконання, Галичина таки була – а з огляду на теперішній мовний простір України, де лише на галицьких теренах українська мова продовжує функціонувати “у всіх царинах щоденного життя і у всіх прошарках суспільства” (М. Мозер), – і залишається й сьогодні незборимим українським П'ємонт.

Датмара Турчин-Дувірак,
пресовий референт НТШ

Викладач Острозької Академії працювала у Канадському Парламенті

Катерина Сімак і депутат Парламенту Канади Вейн Істер

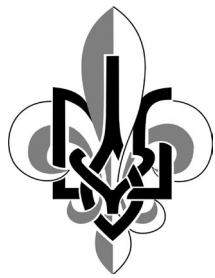
Викладач кафедри англійської мови та літератури Національного Університету “Острозька Академія” Катерина Сімак впродовж двох місяців працювала в офісі депутата Парламенту Канади Вейна Істера (Wayne Easter) з метою дослідження на практиці реалізації демократії в цій країні, механізму підтримки довгострокових та відкритих зовнішніх відносин між Канадою та іншими державами, функціонування української діаспори в Канаді.

Міжнародне стажування Катерини Сімак відбувалося в рамках Канадсько-Української Парламентської Програми, учасником якої вона була.

За час перебування у країні Кленового Листка Катерина Сімак мала можливість зустрітися з багатьма відомими сенаторами та депутатами, представниками української діаспори в Канаді, відвідати посольства Польщі, Росії, Великобританії та Сполучених Штатів Америки, поспілкуватися зі студентами і викладачами провідних університетів Канади – Університет Оттави (University of Ottawa), Університет Карлтон (Carleton University), Меморіальний Університет Ньюфаундленду (Memorial University of Newfoundland).

Також, оскільки Катерина Сімак отримала стипендію колишнього канадського сенатора українського походження Павла Юзика, а він є автором Акту про мультикультуралізм, то у програмі викладач здійснювала дослідження багатокультурності Канади як виняткової характеристики канадського суспільства. Адже Канада – це країна, яку збудували емігранти.

Катерина Тодоренко

Орест Павлів – “Гірський Орел”

Естафета пластових вогнів у сторіччя заснування Пласту

Двадцятий вік, що його поети назвали жорстоким, як вовчиця, – щойно народився, і дещо пізніше, але майже разом із ним – народився Пласт. Двадцятий вік – це час, в якому найкращі сини і дочки України декілька разів підносили вгору “червону калину”, вік, в якому вони часто засвідчували свою державну зрілість і численними виявами героїзму стверджували свою вірність найвищим ідеалам української державности. Всі ці великі й вагомні роки нашої недавньої історії нерозривно пов’язані з Пластом.

На заранні тієї доби – 100 років тому, поряд з іншими українськими молодими групами і установами, народилася скромна юнацька організація. Вона назвала себе дуже просто й по-козацькому, але традиційно – ПЛАСТ.

Завдяки родоначальникові Пласту, доктору Олександрові Тисовському-Дротові, ця організація досить скоро оформилася – методично і концепційно та ідейно і світоглядно.

І вже після неповних двох років, із вибухом Першої світової війни, багато пластунів замінило свої мандрівні кийки і палиці на шаблі та рушниці, а пластові капелюхи – на вояцькі шоломи. Подібне повторилося згодом, під час Другої світової війни, коли в рядах Української Повстанської Армії опинилися сотні найбільш ідейних пластунів.

Чотири літери С К О Б і чотири символи: Сильно, Красно, Обережно, Бистро. Ці слова стали не тільки привітом, але й нормою щоденної поведінки пластунів, стали частиною їх характерів.

Патроном своїм Пласт прийняв Святого Юрія – найбільшого лицаря серед святих, покровителя українського козацтва – щоб до його геройських вчинків достроювати юнацькі душі і серця, щоб на героїці ростити характери української молоді.

Озброєні таким духовним вирядом, групи молоді виходили у непорочність лісів і в зелень чарівних піль, у гори сині й кучеряві, ішли в обійми сонця, вітру, дощів і бур весняних, щоб там, серед краси й суворості природи, юнацькою спільнотою готуватись і в життя вступати.

Казки часто ставали дійсністю, а засоби і юнацькі ігри перетворювалися в діла рук юнацьких, в обов’язок, у конкретні вчинки. Українська молодь, заслухана в героїку лицарського минулого наших предків, наснажена жадобою великих пригод, жадібна глибоких і могутніх переживань, як море, і шляхетних вчинків, як мрії життя, – ця молодь горнула до Пласту й знаходила там новий зміст і суттєвість свого життя.

Орест Павлів

Цей зміст – це ідейне горіння, це містерія пізнання життєвих та Божих правд і, врешті, це любов до свого народу і до Бога. Ось стимули і цінності, що ними українська молодь косичила свої юні серця у Пласті і доповняла у своїх молодих душах ті невидимі скарби, що їх засівають батьки, українська школа і рідні церкви.

По скелястих горах і по зелених долах – шатра й курені юнацькі сіріють. І готуються в них подвижники нові й наслідники ідейного горіння наших предків, готуються ті, що в’яжуть наше минуле з майбутнім, що гарантію в собі несуть нашого світлого майбутнього.

Як колись на Запорізьку Січ, так і тепер приводять батьки дітей своїх до Пласту і віддають їх у спільноту молодих, як у школу життєву, віддають виховникам. А ті приймають їх, як старші побратими й посестри, як їхні друзі.

Самі ж виховники, жертвуючи своїм трудом, часом і працею, непомітно збоку ідуть, у сумерку тіней ступають, щоб світло юні душі краще золотило, щоби у грі, в обов’язках і в житті спільнотному не загубилась іскра самостійного горіння. Щоби почуття морального закону і самодисципліни, як зорі у склепінні неба, не гасли в душах молодих, але щоб блистали і самостійний шлях життя прояснювали їм.

У численних пластових мандрівках – багато трепетних зворушень і переживань. Але найглибші зворушення тоді, коли на прапори шовкові молодь свої обіти любові й вірності найвищим ідеалам складає. Тоді тремтять серця юнацькі до ритму пошумів ялиць струнких і вічно зелених, а живчик пульсу до такту достроюється, до такту пластової пісні-гимну, і де дрогань блакитно-золотого полотнища, що вгору ген, по щоглі в’ється, туди, де сонце золоте і небо голубе.

Чар таборів юнацьких, бадьора пісня, танок, спортивні змаги і дружня співпраця, змагання за найкращі успіхи, справа й гарт і перші спроби життєвої боротьби, і сміх

розкотистий, і радість промениста безжурної громади молодих, й ідея вірного служіння народним справам – все це, неначе зов сурми, неначе містерійність заповіту предків, скликає українську молодь в юнацькі лави Пласту.

І сьогодні ми горді з того, що єдиною, могутньою ідеєю здружені й задивлені у маєстат нескореної України, – ми спільними зусиллями прямуємо вперед до ясної мети Великої Мандрівки, до світлого майбутнього і Пласту, й усього українського народу.

Тож з приводу наших ювілейних святкувань – багаття дружби й вірності палкою запалім!

Хай полум’яні відблиски вогню святого освічують нам шлях у майбутнє!

Тепло й вогонь того Багаття – хай запалює нас до починків нових і великих!

А ясність світляних лучів – нехай провітить полум’ям любові наші душі, щоб бистротою іскри мислі наші променіли.

І чесно, і велично, як наше Багаття, – щоб ми життя палке прожили, променисте.

І щоб маршрути наші, як світла промені ясні, по діагоналях рідних

проходили.

І щоб верстаючи широкі путі життєві, ми всюди й завжди про джерело вогню святого пам’ятали, про Батьківщину нашу дорогу, що надихнула нас оцим вогнем священним.

Задивлені у верхів’я Багаття багряного, і пам’ятаючи про горіння творче наших предків – прямуймо із піднесеним чолом до неозорих верховіть життя. І лиш великого бажаймо! Для цього великого й прекрасного, для Бога й України, в офіру їм складаймо наші почини й знання, і змаг сторукий, і пісню й мову нашу чарівну, і тихий шепіт наших душ і сердець юнацьких. І жертва ця нехай Творцем Всевишнім і Україною – благословенна буде!

Цеглу до цегли, східець до східця кладіть, крок до кроку дорівнюйте, тон до тону постройте, будуючи спільноту духа переможного, будуючи великий храм всенациональний, будівлю світлу й надпростірну величного майбутнього народу українського, тут, за океаном, на Рідних Землях і в широкім світі!

*Пл. сен. Орест Павлів,
Монреаль, Квебек, Канада
Жовтень 2011 року*

Успішний концерт хорів...

Закінчення зі стор. 9

Цікаво, що, прибувши на береги Онтарію, Ігор Магега запалився бажанням написати пісню про Торонто. І написав. Її можна було почути на цьому концерті у виконанні об’єднаного (мішаного) хору.

Так уже склалося історично, що наші українські пісні є типово мелодійними й зазвичай наповненими відтінком смутку. І на цьому концерті домінували такі твори. Хор “Левада” серед інших виконав “Колискову”, написану учасницею цього хору Богданкою Пагутою на слова Надії Козак. Це була прем’єра пісні, яку слухачі сприйняли особливо тепло.

Вражаючим і захопливим був виступ гостя з України, соліста Київського театру опери і балету та Краківської опери Василя Грохольського. Торонто давно не чуло такого голосу. Цей виступ навів на спогади про те, що колись тут дзвеніли голоси наших славетних тенорів Михайла Голинського, Василя Тисяка й Петра Черняка. Василь Грохольський своїм героїко-ліричним тенором просто зачарував слухачку аудиторію.

Розповідаючи про методи й засади роботи маєстро Ігоря Магеги з

хорами, наголошує на тому, що диригент, на мою думку, перебуває на правильному шляху. Того, що було, – не повернеш. Невмирущою залишається тільки пісня, а вона вимагає сердечних почувань й істинно мистецького виконання. Щоби пісня дарувала насолоду, слід працювати над кожним звуком, відтінком і культурою хорового співу. Цього принципу і дотримується нинішній керівник, який, як ми мали змогу відчувати, є ліриком із мрійливою душею й лагідним чуттям. Те, що він працює з камерним оркестром як супроводом для хорів, є цілком виправданим методом. Цього вимагає сьогоднішня ситуація. І якщо цей виступ є лише інтродукцією, то в майбутньому на нього чекає серйозний успіх. Так і хочеться сказати, що такий напрямок – прямий шлях до слави, ото би тільки ще трохи попрацювати та поповнити хори новими якісними голосами, а найперше – басами, які, як казав великий О. Кошиць, є “оснотою українського хору”. Судячи з рівня звучання “Оріона” та “Левади”, зауважу, що ці хори витримали злам поколінь, і їх очікують нові здобутки, які мають невдовзі примножитися.

Отож, чекаймо нових зустрічей з “Оріоном” і “Левадою”.

**У світлу пам'ять
Романа Плавущака,**

який упокоївся в Бозі 12 грудня 2011 року,
складаю пожертву \$100 US на пресовий фонд
часопису "Новий Шлях".
Нехай канадська земля буде Покійному легкою,
а пам'ять про нього вічною.

Іванна Мельник-Гаврилюк

**У світлу пам'ять
Романа Плавущака**

як нев'янучий вінок на могилу шляхетної людини
складаю пожертву на пресовий фонд тижневика "Новий Шлях".

Оксана Верига

**Бл. п. Оля, Володимир і
Михайло Гальчуки**

У світлу пам'ять Олі,
Володимира і Михайла
Гальчуків складаю пожерт-
ву \$50 на пресовий фонд
"Нового Шляху".

Вічна Їм пам'ять!

Яр Гальчук

**Присилайте листи на електронну адресу
prweekly@look.ca**

A tradition of care

FUNERAL HOMES LTD.

Established 1925

*Honouring Lives,
Comforting Loss*

Scan the QR
code to visit
our website

Bathurst Chapel

T 416.603.1444 | F 416.603.1963
366 Bathurst Street
Toronto, Ontario M5T 2S6

Annette Chapel

T 416.762.8141 | F 416.762.7016
92 Annette Street
Toronto, Ontario M6P 1N6

Bereavement Centre

T 416.762.3478 | F 416.762.3584
86 Annette Street
Toronto, Ontario M6P 1N6

www.cardinalfuneralhomes.com

Слушайте українську
ЩОДЕННУ радіопередачу

ПІСНЯ УКРАЇНИ

з радіостанції CJMR
на хвилях 1320

Від понеділка до п'ятниці—

7:30 до 8:00 ввечері

Субота і неділя—

5:00 до 5:30 пополудні

Керівник і ведуча програми

– Оксана Сидорчук Соколик

Телефон 416-536-4262

Daily Radio

SONG OF UKRAINE

P.O. Box 2, Station "D"

Toronto, Ontario M6P 3J5

Canada

- покриття різних дахів
- інсталяція алюмінієвих
дверей, обшивка (siding)
- бетонні роботи
- шліфування
- виготовлення вікон

Телефонуйте:
Богдан 416-622-1018
Cel. 416-505-2335
22 Dewitt Rd.
Toronto, Ont. M9B 3E1

НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

infoukes.com/newpathway
► complete articles on-line
► archived by issue to 1999